

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 8 listopada 2004 r. (sprawa R 159/2004-1).
- 2) OHIM pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez skarżącą.
- 3) Interwenient ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 82 z 2.4.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 grudnia 2006 r. — movingpeople.net przeciwko OHIM — Schäfer (moving people.net)

(Sprawa T-92/05) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Wspólnotowy graficzny znak towarowy movingpeople.net — Sprzeciw uprawnionego do krajowego słownego znaku towarowego MOVING PEOPLE — Częściowa odmowa rejestracji — Nabycie przez skarżącą praw do wcześniejszego znaku towarowego — Umorzenie postępowania)

(2007/C 56/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: movingpeople.net International BV (Helmond, Niderlandy) (przedstawiciele: G. van Roeyen i T. Berendsen, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Laitinen, pełnomocnik)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM był również interwenient przed Sądem: Groß Schlamin (Schshagen, Niemcy) (przedstawiciel: D. Rohmeyer, adwokat)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 grudnia 2004 r. (sprawa R 410/2004-1), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Thomasem Schäferem a movingpeople.net International BV.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Skarżąca ponosi własne koszty oraz koszty pozwanej.
- 3) Interwenient ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 stycznia 2007 r. — Lootus Teine Osäühing przeciwko Radzie

(Sprawa T-127/05) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Rozporządzenia (WE) nr 2269/2004 i rozporządzenie (WE) nr 2270/2004 — Rybołówstwo — Możliwości połowowe gatunków głębinowych dla państw członkowskich, które przystąpiły do Unii w 2004 r. — Osoby, których akt dotyczy bezpośrednio i indywidualnie — Niedopuszczalność)

(2007/C 56/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lootus Teine Osäühing (Lootus) (Tartu, Estonia) (przedstawiciele: T. Sild i K. Martin, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: A. de Gregorio Merino, F. Ruggeri Laderchi i A. Westerhof Lörefflerova, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Estonii (przedstawiciele: L. Uibo i H. Prieß, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: K. Banks, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności w części, po pierwsze, załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 2269/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 2340/2002 i (WE) nr 2347/2002 w sprawie możliwości połowowych gatunków głębinowych dla państw członkowskich, które przystąpiły w 2004 r. (Dz.U. L 396, str. 1), a po drugie części 2 załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 2270/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalającego możliwości połowowe wspólnotowych statków rybackich w odniesieniu do niektórych głębinowych zasobów rybnych na lata 2005 i 2006 (Dz.U. L 369, str. 4), w zakresie w jakim przepisy te dotyczą możliwości połowowych przyznanych Estonii.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Skarżąca pokryje własne koszty, jak i koszty poniesione przez Radę.
- 3) Komisja pokryje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 115 z 14.5.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 12 stycznia 2007 r. — SPM przeciwko Komisji

(Sprawa T-104/06) (¹)

(Wspólna organizacja rynków — Banany — Uregulowania dotyczące przywozu do Unii Europejskiej bananów pochodzących z krajów AKP — Rozporządzenie (WE) nr 219/2006 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Legitymacja czynna — Niedopuszczalność)

(2007/C 56/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société des plantations de Mbanga SA (Douala, Kamerun) (przedstawiciel: adwokat B. Doré)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Clotuche-Duvieusart i L. Visaggio, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 219/2006 z dnia 8 lutego 2006 r. otwierającego kontyngent taryfowy na przywóz bananów objętych kodem CN 0803 00 19 pochodzących z krajów AKP i ustalającego zasady zarządzania nim w okresie od dnia 1 marca do dnia 31 grudnia 2006 r. (Dz.U. L 38, str. 22)

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Société des plantations de Mbanga SA (SPM) pokryje własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.

(¹) Dz.U. C 131 z 3.6.2006.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2006 r. — Rath przeciwko OHIM — Sanorell Pharma (Immunocell)

(Sprawa T-368/06)

(2007/C 56/58)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Matthias Rath (Kapsztad, Republika Południowej Afryki) (przedstawiciele: adwokaci S. Ziegler, C. Kleiner i F. Dehn)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Sanorell Pharma GmbH & Co.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 3 października 2006 r.;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Immunocell” dla towarów i usług z klas 5, 16 i 41 (zgłoszenie nr 1 065 903)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Sanorell Pharma GmbH & Co.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „IMMUNORELL” dla towarów z klasy 5 (wspólnotowy znak towarowy nr 808 014), przy czym sprzeciw dotyczył wyłącznie towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu i częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ nie występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w odniesieniu do występujących w sprawie znaków towarowych.